

La educación social ante la discapacidad

ció: les aportacions de la Programació Neurolingüística, la teoria d'aprenentatge abordada pels Nivells Lògics de la personalitat i l'anàlisi del procés de comunicació i pautes més eficaces per a millorar les relacions interpersonals i grupals.

Per acabar, en el capítol 7 es presenta el programa tot descrivint les àrees d'actuació, els objectius, els continguts i l'organització dels tallers de treball

Maite Marzo

Autor: Amando Vega

Títol: *La educación social ante la discapacidad*

Edita: Ediciones Aljibe, Málaga, 2003.

No hi ha dubte que l'atenció al col·lectiu de les persones amb discapacitat ha evolucionat molt en els darrers anys. Des d'una atenció bàsicament mèdica, s'ha avançat cap a una atenció que integra, no només aspectes mèdics, sinó també familiars, educatius, laborals, d'oci i socials. El llibre que us presentem planteja d'una forma clara i concisa el moment actual en què es troba l'atenció a les persones amb discapacitat i a les seves famílies. En les gairebé 300 pàgines del llibre, l'autor fa un recorregut dels diferents entorns de la discapacitat; comença plantejant una lectura social del concepte *discapacitat*, continua amb la situació de l'educació especial, de la integració escolar i de la inserció social-laboral, presenta la realitat que viuen les famílies amb un fill amb discapacitat i els recursos que els ofereix la comunitat, i acaba amb un capítol suggerent i imprescindible en el qual s'apunten les bases per a fonamentar una societat no exclouent.

Tot el llibre està enfocat des d'una perspectiva clarament social, compromesa i crítica amb la societat actual. En la majoria de capítols es traspuja la necessitat d'anar més enllà de la mirada habitual sobre la discapacitat, de trencar amb la compassió, la rutina i *l'anar fent* d'un col·lectiu pel qual tradicionalment s'ha apostat poc a escala social i política. Com

molt bé comenta l'autor a l'Epíleg: *La meta no es otra que conseguir que una sociedad reconozca los derechos de todas las personas, a pesar de sus limitaciones así como su valor como ciudadanos iguales y no una sociedad que se limite a tratar a las personas con limitaciones como receptores de la buena voluntad de otras personas.*

Amando Vega ens convida a superar els còmodes models sobreprotectors i incapacitants amb els quals habitualment s'orienten els serveis cap a les persones discapacitades, per a forjar nous models que donin la paraula a la persona discapacitada i que apostin per una participació social plena. En aquests nous models, l'educador social hi té un paper fonamental com agent de canvi (tant dels processos que realitza la persona amb disminució, com dels de la resta de la societat).

La educación social ante la discapacidad és un llibre que tracta el tema de la discapacitat d'una manera rigorosa i completa; s'hi reconeix una important tasca de documentació i un desig d'aprofundiment en la matèria, aspectes que donen al text un to marcadament acadèmic. Un llibre d'interès evident per a estudiants i professionals del món educatiu, així com també per a tota persona sensibilitzada envers el món de la discapacitat; ja que no tan sols aporta coneixement, sinó que també promou la reflexió.

Acabarem amb unes paraules del pròleg: *En estos tiempos en que la cultura neoliberal lo invade todo con sus presupuestos de individualismo, competitividad, obsesión por la eficacia, imperio de las leyes del mercado y relativismo moral, la preocupación por los especialmente necesitados es un signo de esperanza y una apuesta por la dignidad.*

Isabel Torras

Llibres rebuts

Llopis, C. (coord.) (2003), *Los derechos humanos en Educación Infantil*. Narcea/intered. Madrid.